

[Indenrigsministeren.]

fundsklasser, saa er Hjælpekasseinstitutionen den naturlige Udligningsinstitution. Men det ærede Medlem er ganske sikkert fuldkommen enig med mig i, at sligt gaar ikke an. Vi har paa dette Omraade som paa saa mange Omraader lidt Skade ved Krigen. Krigspsykosen har udbredt sig ogsaa over neutrale Lande og har ikke mindst bemægtiget sig de Kommuneledere i mange af Landets Byer, som hører til det Parti, som det ærede Medlem Hr. Hækkerup her repræsenterer. Og det er fornødent, at der gøres Skridt til at hemme og hindre en Fortsættelse af denne Udvikling.

Da jeg gjorde Rede for denne Sag i forrige Rigsdagssamling, oplyste jeg det høje Ting om Væksten i Hjælpekasseudgifterne igennem Aarene siden 1920. Nu spurgte det ærede Medlem mig, om jeg besidder Oplysninger fra det sidste Aar. Det ærede Medlem ved, at man har søgt at indsamle saadanne, og det ærede Medlem mener, at Aarsagen dertil er, at man maa have et Grundlag for Fordelingen af den Million Kroner, som ekstraordinært vil blive ydet Kommunerne som yderligere Refusion af Hjælpekassehjælp foranlediget af Arbejdsløshed. Det ærede Medlem har ganske Ret i, at det er et af Formaalene, men naturligvis vilde vi, selv om vi ikke i forrige Rigsdagssamling havde gennemført den Lov, det ærede Medlem citerede, have haft Brug for disse Oplysninger, ogsaa af Hensyn til Fordelingen af den ordinære Hjælpekasse-refusion. Det ærede Medlem spurgte mig, om jeg i Overensstemmelse med derom afgivet Løfte i forrige Rigsdagssamling, hvis det maatte vise sig, at Hjælpekasseforbruget ligger væsentligt over de 12 à 13 Mill. Kr. — det er i Virkeligheden et formidabelt stort Tal, naar vi tænker paa, at det for 8 Aar siden laa nede paa Sjettedelen deraf —, hvis det altsaa maatte vise sig, at Hjælpekasseforbruget ligger over disse 12 à 13 Mill. Kr., som jeg anser for det sandsynlige, vilde bestræbe mig for at tilvejebringe en kvart Million yderligere til Fordeling blandt Kommunerne, og dertil kan jeg naturligvis kun svare, at det Løfte, jeg har afgivet i forrige Rigsdagssamling, det agter jeg selvfølgelig at holde, det burde det ærede Medlem gaa ud fra som givet.

Efter at det ærede Medlem imidlertid havde omtalt Forslaget i Almindelighed og havde skildret for os, hvilken Sorg og Nød der vilde vokse ud af dette Forslag, hvis det ophøjedes til Lov, og hvilke Vanskeligheder Hjælpekassebestyrelserne vilde komme til at staa overfor i deres Administration af

Loven i den kommende Tid — Paastande, som jeg ikke paa nogen Maade kan erkende er saaledes underbyggede, at der er Anledning til at tage Hensyn til dem —, erklærede det ærede Medlem sig dog rede til en Forhandling om Sagen og vendte sig først og fremmest til det Punkt, som jeg fuldt vel forstaar det ærede Medlem lægger særlig Vægt paa, nemlig den nye Bestemmelse, som findes i Lovforslagets § 4, sidste Stykke. Jeg forstod det ærede Medlem saaledes, at han erkendte, at her var givet Udtryk for en Imødekommen af den Opfattelse, som han gør sig til Talsmand for, og deri har det ærede Medlem ganske Ret. Jeg har gennem denne Bestemmelse ønsket at muliggøre, at hvor særlige Trangforhold er til Stede, og hvor den almindelige Opfattelse indenfor Hjælpekassebestyrelsen og Kommunalbestyrelsen er den, at denne Trang gennem øget Hjælpekassehjælp bør afhjælpes, der skal der aabnes Adgang dertil. Nu vil det ærede Medlem naturligvis — og det er der jo ikke noget at sige til — have gjort Porten meget videre; han forstod dette som en Ventil, der var anbragt i Forslaget, men den skulde naturligvis være meget lettere at lukke op og af et meget større Omfang. Jeg maa sige til det ærede Medlem, at i Forhandling med mig faar han ikke en Ventil, hvorigennem samtlige Lovforslagets Bestemmelser i øvrigt kan slippes ud, naar som helst det behager en Hjælpekasse- eller en Kommunalbestyrelse. Det faar det ærede Medlem ikke; men i øvrigt er jeg naturligvis rede til ikke blot at høre, hvad det ærede Medlem i saa Henseende kunde ønske, men ogsaa til at forhandle med ham om en eventuel ændret Udformning af denne Ventil-Bestemmelse.

Det ærede Medlem fremhævede under Forhandlingerne i Fjor om Forslaget, at han var utilfreds med de Valgretsregler, der findes i § 5, og ifølge hvilke Valgene til Hjælpekassebestyrelser fremtidig skal foregaa efter de til enhver Tid gældende Regler for Valg af Kommunalbestyrelser; det ærede Medlem vil have Hjælpekassebestyrelsesvalgloven til at være gældende ogsaa ved Valg af Kommunalbestyrelser. Jeg kan i saa Henseende ikke følge det ærede Medlem; Kommunalbestyrelsesvalget er Hovedvalget, og derefter maa, for Enkeltledens Skyld, bl. a., andre kommunale Valg rette sig, ogsaa Hjælpekassevalgene, saaledes som jeg har foreslaet det.

Det ærede Medlem Hr. Mads Larsen gjorde nogle Bemærkninger, som dog ikke giver mig Anledning til at følge det ærede Medlem. Forholdet er jo det, at disse Bemærkninger, saaledes som det ærede Med-